

Sygn. akt I C 830/15 upr.

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) Spółka Akcyjna we W. wniósł o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanego H. K. kwoty 7.852,32 złotych z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności wartości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, od dnia 6 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty od kwoty 7.413,46 złotych,
- ustawowymi od dnia 6 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty od kwoty 319,06 złotych,

i zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 2 lipca 2014 r. zawarł z pozwanym min. umowę o kredyt nr (...). Pozwany nie wywiązał się z warunków określonych w umowie, co spowodowało powstanie wymagalnego zadłużenia, które na dzień 5 sierpnia 2015 r. wynosiło 7.852,32 złotych. Powód wzywał pozwanego na podany przez niego adres korespondencyjny do dobrowolnego uregulowania należności, jednak wyznaczony w wezwaniu termin upłynął bezskutecznie.

W dniu 11 września 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt VI Nc-e (...), uwzględniający w całości żądanie powoda wyrażone w pozwie (k. 5 akt).

Pozwany H. K. wywiódł w terminie sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Na skutek powyższego sprzeciwu postanowieniem z dnia 1 października 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu.

W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwany wskazał, iż zwrócił się do powoda o informację na temat stanu swego zadłużenia i zobowiązał się spłacić zaległość w ratach po 500,00 złotych. Z uwagi na inne zobowiązania nie jest w stanie uiścić swego zadłużenia jednorazowo.

Pismem z dnia 10 grudnia 2015 r. powód – z uwagi na częściową spłatę zadłużenia przez pozwanego – ograniczył powództwo do kwoty 6.251,48 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lipca 2014 r. H. K. zawarł z Bankiem (...) Spółka Akcyjna we W. umowę o kredyt gotówkowy nr (...). Na mocy tej umowy powód udzielił pozwanemu na jego wniosek kredytu w kwocie 8.183,35 złotych – do dnia 12 lipca 2017 r. Pozwany nie wywiązał się z warunków określonych w umowie, przestając spłacać należności wynikające z umowy, co spowodowało powstanie wymagalnego zadłużenia, które na dzień 5 sierpnia 2015 r. wynosiło 7.852,32 złotych.

Dowód: umowa nr (...) k. 65 – 73 akt;

Powyższe zadłużenie zostało stwierdzone W. z ksiąg banku o nr (...) z dnia 5 sierpnia 2015 r. Na płatne i wymagalne zadłużenie stwierdzone wyciągiem z ksiąg banku składały się:

- należność główna w kwocie 7.732,52 złotych, tj. kapitał w kwocie 7.413,46 złotych i odsetki umowne w kwocie 319,06 złotych (naliczone od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 10 czerwca 2015 r.),
- odsetki z tytułu opóźnienia w kwocie 113,85 złotych (naliczone od dnia 11 czerwca 2015 r. do dnia 5 sierpnia 2015 r.),
- kwota kosztów – 5,95 złotych.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku nr (...) k. 74 akt;

W związku z niewywiązaniem się z postanowień zawartej umowy powód na podstawie art. 75 Prawa bankowego pismem z dnia 30 kwietnia 2015 r. wypowiedział umowę oraz wezwał pozwanego do spłaty całej należności w ciągu 30 dni od otrzymania wypowiedzenia.

Dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 30 kwietnia 2015 r. k. 35 akt;

Roszczenie powoda stało się w całości wymagalne w dniu 11 czerwca 2015 r.

Bezsporne

Ponieważ pozwany pomimo wypowiedzenia umowy kredytu nie spłacił należności, powód pismem z dnia 30 czerwca 2015 r. wezwał ponownie pozwanego do dobrowolnego uregulowania należności wraz z odsetkami, wyznaczając ostateczny termin spłaty na dzień 7 lipca 2015 r. W wezwaniu powód wskazał następujący numer rachunku do dokonywania wpłat: (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30 czerwca 2015 r. k. 75 akt;

Pozwany pismem z dnia 14 sierpnia 2015r. wniósł do Centrum Restrukturyzacji Kredytów Detalicznych w P. o udzielenie informacji, jakie kredyty i w jakiej wysokości ma do spłaty oraz o wskazanie numerów rachunków bankowych, na jakie wpłaty powinny być dokonywane.

Powód w piśmie z dnia 21 sierpnia 2015 r. udzielił wyczerpującej informacji pozwanemu co do wysokości poszczególnych zobowiązań oraz sposobu dokonywania płatności, a nadto wysokość zadłużeń pozwanego wynikających z innych czynności bankowych i numery kont do spłaty tych zadłużeń, tj. umowy kredytu gotówkowego nr (...), umowy karty kredytowej nr (...), umowy konta osobistego nr (...). Zaproponował pozwanemu możliwość polubownej spłaty zadłużenia poprzez udzielenie kredytu na spłatę zadłużenia wynikającego z kapitału w posiadanych przez pozwanego produktach. Pouczono pozwanego również o procedurze złożenia wniosku w tej sprawie. W treści pisma ponownie wskazano procedurę spłaty wymagalnego zadłużenia, numer konta bankowego i kwotę zadłużenia.

Dowód: pismo pozwanego z 14 sierpnia 2015r k.8;

pismo z dnia 21 sierpnia 2015 r. k. 29;

Na poczet zapłaty dochodzonego w niniejszej sprawie zadłużenia pozwany dokonał następujących wpłat na podany przez powoda numer rachunku ((...)):

- 0,84 złotych z dnia 3 września 2015 r.
- 100,00 zł w dniu 18 września 2015 r.
- 500,00 zł w dniu 7 października 2015 r.
- 500,00 zł w dniu 6 listopada 2015 r.
- 500,00 zł w dniu 7 grudnia 2015 r.
- 500,00 zł w dniu 7 stycznia 2016 r.

Dowód: potwierdzenia wpłat k. 7, 20, 23, 26 akt;

potwierdzenie wpłaty z dnia 7 stycznia 2016 r. k. 83 akt;

Pozwany w okresie od października 2015 r. do grudnia 2015 r. dokonywał również spłaty innych swych zobowiązań wobec powoda na inne niż wskazane w wezwaniu do zapłaty numery kont.

Dowód: potwierdzenia wpłat k. 21, 22, 24, 25, 27, 28, 31, 32 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne niemal w całości.

Podstawę prawną żądania stanowią regulacje umowy kredytu gotówkowego nr (...), którą pozwany H. K. zawarł z powodem Bankiem (...) Spółką Akcyjną we W. w dniu 2 lipca 2014 r. Podstawą prawną jest ponadto przepis art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W myśl art. 78a ww. ustawy przepisy ustawy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie.

Bezsporny jest fakt zawarcia w dniu 2 lipca 2014 r. umowy kredytu gotówkowego. Bezsporna była także okoliczność wypowiedzenia umowy kredytu przez powodowy bank z uwagi na niewywiązanie się przez pozwanego z obowiązku regularnej spłaty ratalnej, co spowodowało postawienie w stan wymagalności całej kwoty udzielonego kredytu. Wskazana przez powoda wysokość zobowiązania pozwanego na dzień 5 sierpnia 2015 r. w wysokości 7.852,32 złotych także nie była kwestionowana przez pozwanego. Kwota dochodzona początkowo pozwem wynika ponadto z wyciągu z ksiąg banku z dnia 5 sierpnia 2015 r.

Pozwany podnosił natomiast, że na poczet spłaty długu zaciągniętego u powoda dokonywał i dokonuje cyklicznych wpłat w miarę swoich możliwości finansowych, na okoliczność czego przedstawił potwierdzenia wpłat poszczególnych kwot. Co jednak istotne, z tych potwierdzeń przedłożonych przez pozwanego wynika, że dokonuje on spłat z tytułu czterech różnych zobowiązań umownych wynikających z umów z powodem, zaś poszczególne wpłaty dokonywane są na różne rachunki bankowe, przypisane przez powoda właśnie do dokonywania wpłat na poczet zaległości z tytułu konkretnego zobowiązania. Jak wynika bowiem z pisma powoda z dnia 21 sierpnia 2015 r. pozwany posiada wobec powoda zobowiązania wynikające także z innych czynności bankowych, tj. umowy kredytu gotówkowego nr (...), umowy karty kredytowej nr (...), umowy konta osobistego nr (...). Każde zobowiązanie wynikające z osobnej umowy ma osobny rachunek wskazany przez powoda, na który należy dokonywać spłat i pozwany realizuje obowiązek regulowania konkretnego zobowiązania finansowego na konkretny wskazany przez powoda rachunek. Zobowiązanie dochodzone pozwem ma przypisany rachunek o numerze (...), o czym pozwany był prawidłowo poinformowany.

Na poczet spłaty należności objętej pozwem już po jego wniesieniu H. K. uiszczył następujące kwoty: 0,84 złotych z dnia 3 września 2015 r., 100,00 zł w dniu 18 września 2015 r., 500,00 zł w dniu 7 października 2015 r., 500,00 zł w dniu 6 listopada 2015 r., 500,00 zł w dniu 7 grudnia 2015 r. Dane te wynikają wprost z potwierdzeń przelewów bankowych przedstawionych przez stronę pozwaną. Pozostałe bowiem wpłaty wynikające z potwierdzeń przelewów złożonych przez pozwanego dotyczą spłaty innych należności niż umowa o kredyt gotówkowy nr (...).

Wpłaty te zostały odnotowane przez stronę powodową, w związku z tym powód pismem z dnia 10 grudnia 2015 r. ograniczył powództwo do kwoty 6.251,48 zł, to jest o kwotę 1600,84 zł. Dlatego też w punkcie I wyroku Sąd – działając na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym kwoty 1.600,84 zł, o którą powód ograniczył żądanie.

Pozwany na rozprawie w dniu 2 lutego 2016 r. przedłożył nadto potwierdzenie wpłaty kwoty 500,00 złotych na poczet dochodzonego w niniejszej sprawie zobowiązania z datą wpłaty 7 stycznia 2016 r. Pomimo upływu czasu od chwili wpływu tej kwoty na rachunek powoda do dnia rozprawy poprzedzającej wyrokowanie (2 lutego 2016r.) upłynął

wystarczająco długi okres czasu, aby powód reprezentowany przez pełnomocnika (zawodowego?) zareagował na tę wpłatę i wniósł o umorzenie postępowania także w zakresie kolejnej kwoty 500 zł. Tak się jednak nie stało, strona powodowa nie stawiała się na rozprawie w dniu 2 lutego 2016r., zaś porównanie potwierdzenia wpłaty przedłożone przez pozwanego na rozprawie w dniu 2 lutego 2016r. oraz potwierdzenia wcześniejszych spłat opisanych powyżej wskazuje, że wpłata ta także dotyczy należności dochodzonej pozwem i została dokonana na ten sam rachunek bankowy, a zatem pomniejszyła należność względem powoda o kwotę 500 zł. Ponieważ powód w tym zakresie nie cofnął pozwu, powództwo w tym zakresie (500 zł uiszczone w styczniu 2016r.), podlegało oddaleniu (pkt III wyroku).

W tym stanie rzeczy zasadne jest żądanie zapłaty kwoty 5.751,48 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego:

- od kwoty 7.413,46 zł od dnia 6 sierpnia 2015 roku do dnia 3 września 2015 roku,
- od kwoty 7.412,62 zł od dnia 4 września 2015 roku do dnia 18 września 2015 roku,
- od kwoty 7.312,62 zł od dnia 19 września 2015 roku do dnia 7 października 2015 roku,
- od kwoty 6.812,62 zł od dnia 8 października 2015 roku do dnia 6 listopada 2015 roku,
- od kwoty 6.312,62 zł od dnia 7 listopada 2015 roku do dnia 7 grudnia 2015 roku,
- od kwoty 5.812,62 zł od dnia 8 grudnia 2015 roku do dnia 7 stycznia 2016 roku,
- od kwoty 5.312,62 zł od dnia 8 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 319,06 zł od dnia 6 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 § 1 k.p.c., który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.. Sąd zasądził od pozwanego, w części, w jakiej przegrał niniejszy proces, zwrot kosztów procesu, tj. kwotę 1.227,27 zł, która obejmuje: opłatę od pozwu w wysokości 99 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictw w wysokości 34 zł, wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika odpowiadające stawce minimalnej przewidzianej w § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radcy prawnego oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu w kwocie 1.200,00 zł oraz kwotę 0,99 zł z tytułu prowizji e-C.. Ponieważ powód wygrał sprawę w 92 %, należy mu się zwrot kosztów procesu od pozwanego właśnie w takim procencie. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż sąd uznał powoda za przegrywającego sprawę w 8 %, a zatem wyłącznie co do kwoty 500 zł, co do której powód nie cofnął powództwa pomimo uiszczenia tej kwoty przez pozwanego w toku sprawy, natomiast w zakresie kwoty 1600,84 zł, co do której powód cofnął pozew, sąd uznał, że pozwany w tej części powinien być traktowany jako przegrywający sprawę, albowiem dokonał wpłat dopiero w toku procesu. Mając powyższe na uwadze, sąd w pkt IV wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.227,27 zł.

SSR Magdalena Dąbrowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

G., dnia 24 lutego 2016r. SSR Magdalena Dąbrowska